

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobkyně: **WASHSALON s.r.o.**, IČO: 074 80 504
sídlem Poděbradská 433/65, 198 00 Praha 9
zastoupena advokátem Mgr. Bc. Martinem Křížem
sídlem Davidovičova 1675/4, 198 00 Praha 9

proti
žalované: **Česká obchodní inspekce, ústřední inspektorát**
sídlem Gorazdova 1969/24, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované sp. zn. ČOI 127445/21/1000, č. j. ČOI 41746/24/O100/
Sy/Št z 2. 4. 2024

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se náhrada nákladů řízení nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Vymezení věci a průběh správního řízení.

1. Jádrem sporu je otázka, zda Česká obchodní inspekce, inspektorát pro Středočeský kraj a hl. město Praha (dále jen „**Inspektorát**“), potažmo žalovaná, dostatečně a správně zjistili skutkový stav pro závěr, že se žalobkyně poskytující na svém internetovém e-shopu

www.showdrive.cz zážitkové jízdy sportovními vozidly na okruzích a veřejných komunikacích dopustila celkem tří přestupků definovaných v zákoně č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 5. 1. 2023. Sporné rovněž je, zda tyto případné přestupky byly společensky škodlivé a zda za ně správní orgány žalobkyni uložily pokutu, která pro ni byla likvidační.

2. Inspektorát oznámil 25. 4. 2022 žalobkyni, že s ní zahájil správní řízení ve věci podezření ze spáchání přestupků dle § 24 odst. 1 písm. a) a odst. 7 písm. l) a m) a zákona o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 5. 1. 2023, jichž se dopustila jako prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve svém e-shopu minimálně v době kontroly 23. 9. 2021.
3. Přestupku dle § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustila tím, že ve svých obchodních podmínkách z 1. 4. 2019 zveřejněných na webových stránkách jednoznačně neinformovala spotřebitele o právu na odstoupení od smlouvy. Přestupku dle § 24 odst. 7 písm. l) citovaného zákona se dopustila tím, že v obchodních podmínkách řádně neinformovala spotřebitele o jejich právech vznikajících z vadného plnění, o právech ze záruky a dalších podmínkách pro uplatňování těchto práv. Přestupku dle § 24 odst. 7 písm. m) citovaného zákona se dopustila tím, že neposkytla spotřebitelům informace o subjektu mimosoudního řešení sporů.
4. Inspektorát vydal 5. 10. 2023 rozhodnutí č. j. ČOI 112343/23/1000, kterým žalobkyni uznal vinnou ze spáchání výše uvedených přestupků a uložil jí pokutu ve výši 60 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění shrnul průběh přestupového řízení včetně ústních jednání a odkázal na protokol o kontrole z 31. 12. 2021, proti kterému žalobkyně nepodala námitky. Inspektorát shrnul výsledek Mgr. J. D., který u žalobkyně prováděl kontrolu, a dovodil z něho, že bylo najisto prokázáno, jakým způsobem docházelo k zálohování webových stránek žalobkyně na pevný disk, přičemž tento způsob zálohování byl věrohodný a nebyl nikterak upravován a je z něho zřejmý stav webových stránek k určitému dni a času. Inspektorát setrval na tom, že v době kontroly se žalobkyně dopustila třech specifikovaných přestupků, a nesouhlasil s ní v tom, že měla na webových stránkách zveřejněny jiné obchodní podmínky. Pro nadbytečnost pak odmítl provést řadu žalobkyní navržených důkazů. Nesouhlasil ani s tím, že výše uložené pokuty je pro žalobkyni likvidační, neboť žalobkyně přes výzvu nikterak nedoložila své majetkové poměry. Při určení výše pokuty Inspektorát vzal v úvahu povahu a závažnost přestupků, přitěžující a polehčující okolnosti a možnost liberace a závěrem informoval žalobkyni o možnosti požádat o povolení úhrady pokuty ve splátkách.
5. Žalobkyně se proti rozhodnutí 1. 4. 2021 odvolala. Uvedla, že Inspektorát reprezentovaný podjatou a zaujatou úřední osobou – Mgr. P. T. byl veden snahou pouze potrestat žalobkyni, aniž by řádně zjistil skutkový stav. Inspektorát neprovedl navržené důkazy v potřebném rozsahu a nevypořádal se s žalobkyninou obhajobou. Žalobkyně trvala na tom, že k rozhodnému dni měla na svých webových stránkách zveřejněny obchodní podmínky v jiném znění, než které zachytil Inspektorát na listinných fotografiích. Uvedla rovněž, že právní hodnocení obchodních podmínek je minimálně předčasné, neboť Inspektorát nepostavil najisto, jaké obchodní podmínky byly v období září – prosinec 2021 na jejích internetových stránkách zveřejněny. Žalobkyně pak dodala, že výše uložené pokuty je pro ni likvidační.

6. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání zamítla a rozhodnutí Inspektorátu potvrdila. Ztotožnila se se skutkovým stavem, který zjistil Inspektorát. Z podkladů byl dle ní zcela zřejmý přesný datum i čas vytištěných printscreenů z webových stránek žalobkyně, a není tak pochyb o tom, jakým konkrétním obsahem webových stránek se žalobkyně v daný okamžik prezentovala. Postup zachycení obsahu stránek do správního spisu popsal již Mgr. J. D. a nic nenasvědčuje tomu, že by bylo manipulováno s daty. Skutkový stav byl zjištěn dostatečně a dle žalované není třeba provádět další z žalobkyní navržených důkazů, zejména výslech další kontrolující osoby: Mgr. M. A. měl na starosti administrativní a právní stránku věci a nemohl by k technické stránce pořizování záznamů z webové stránky žalobkyně uvést ničeho nového. Žalovaná dodala, že žalobkyně i přes výzvu správního orgánu nedoložila dokumenty prokazující likvidační charakter pokuty. Setrvala přitom na tom, že výše pokuty pro žalobkyni likvidační není.

2. Průběh soudního řízení.

7. Žalobkyně v žalobě předně namítla, že správní orgány porušily její právo na spravedlivý proces, neboť neprovedly její důkazní návrhy bez řádného odůvodnění, obě jejich rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná a obsahují spekulativní závěry bez dokazování. Inspektorát zastoupen podjatou úřední osobou byl veden pouze cílem uložit žalobkyni pokutu za každou cenu, přičemž odvolací orgán posléze pochybil, neboť ve věci nenařídil ústní jednání za účelem provedení patřičných důkazů. Žalobkyně obecně uvádí, jaké nároky klade judikatura na odůvodnění správních rozhodnutí a hodnocení důkazů, a dodává, že jednu ze stěžejních námitek (rozhodné znění obchodních podmínek žalobkyně) žalovaná odbyla tím, že se nejedná o relevantní důkaz, aniž by uvedla proč. Žalobkyní navrhnutý důkaz – ohledání jejích webových stránek byl zcela ignorován, ačkoliv by z něj bylo zřejmé, že v době kontroly bylo zveřejněno jiné znění obchodních podmínek, než z kterého vycházely správní orgány. Žalovaná dále nevysvětlila, proč pro nadbytečnost neprovedla důkaz znaleckým posudkem ohledně stavu webových stránek k času pořízení printscreenu obrazovky. Žalovaná rovněž pochybila v tom, že navrženou svědeckou výpověď Mgr. A. hodnotila předtím, než ji vůbec provedla. Žalobkyně dodává, že žalovaná dovozuje skutkový stav z úředních záznamů, avšak ty nemohou sloužit jako důkaz. Nakonec je pak výše pokuty excesivní, zjevně neodpovídající údajnému porušení právních předpisů a likvidační. Žalovaná aprobovala uložení pokuty za toliko hypotetické ohrožení práv, ke kterému nedošlo ani dojít nemohlo, neboť nebylo zjištěno, že by se jakýkoliv spotřebitel obrátil na žalovanou s tím, že jej žalobkyně závadnými obchodními podmínkami poškodila. Absence stížností spotřebitelů má dle žalobkyně za následek takřka nulovou společenskou škodlivost údajných přestupků.
8. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhuje žalobu zamítnout. Pokud jde o vyhodnocení skutkového stavu a vypořádání se s důkazními návrhy, obsah obchodních podmínek na internetových stránkách žalobkyně k 23. 9. 2021 je řádně zachycen v přílohách protokolu o kontrole z 31. 12. 2021. Žalobkyně přitom svoji verzi obchodních podmínek doložila až dva roky po provedené kontrole a nevyplývá z nich, kdy byly z internetu staženy. Žalovaná má za to, že odmítnutí provedení důkazních návrhů bylo v obou správních rozhodnutích řádně odůvodněno. Co se týče úředních záznamů, ačkoliv se nejedná o důkazy, zachycují podrobně průběh samotné kontroly; i z tohoto důvodu by bylo nadbytečné vyslýchat svědka – inspektora, který skutečnosti zaznamenával právě v úředním záznamu a protokolu o kontrole. Inspektor, který prováděl dotčené úkony (zálohu internetových stránek), vyslechnut již byl. Žalovaná dodává, že výše pokuty odpovídá závažnosti spáchaných

přestupků, veškerým okolnostem případu a není pro žalobkyni s ohledem na charakter její činnosti likvidační.

9. Při soudním jednání konaném 22. 8. 2024 oba účastníci stručně zopakovali obsah svých podání a setrvali na svých procesních návrzích. Žalobkyně zdůraznila, že údaje o datu ve snímcích obrazovky lze snadno změnit a že žalovaná se nevypořádala s jejími důkazními návrhy.

3. Posouzení věci soudem.

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Následně přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“)], jakož i z pohledu vad, k nimž by byl povinen přihlížet z úřední povinnosti; při tom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
11. Úvodem soud odkazuje na rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS z 24. 8. 2010, dle kterého „[z]ásada volného přístupu k soudu není ale neomezená a bezbřehá, protože její ničím neomezené uplatňování může vést k újmě na týchž právech jiných osob či obecného zájmu. Proto je třeba současně zdůraznit, že správní soudnictví je ovládáno zásadou dispoziční a koncentrační; od žalobce, který vymezuje hranice soudního přezkumu, se tedy oprávněně žádá procesní zodpovědnost. Soud za něj nesmí nabrazovat jeho projev vůle a vyhledávat na jeho místě vady napadeného správního aktu. Proto také, jak výše uvedeno, musí vymezení žalobního bodu - a setrvání na těchto mezích i v dalších fázích řízení - garantovat zásadu rovnosti účastníků řízení; stanoví tak i žalovanému meze jeho obrany, tedy to, k čemu se má vyjádřit a k čemu má předložit protiargumenty“. S tímto souvisí i obecnost žalobních tvrzení a odkazy na blíže neurčené důkazní prostředky nacházející se ve spise. Rozšířený senát NSS v rozsudku č. j. 2 Asz 92/2005-58, č. 835/2006 Sb. NSS z 20. 12. 2005 uvedl (podtrženo městským soudem): „Ustanovení § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. tak žalobci ukládá povinnost uvést v žalobě konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizovaná) skutková tvrzení doprovázená (v témže smyslu) konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [...]. Líčení skutkových okolností nemůže být toliko typovou charakteristikou určitých ‚obvyklých‘ nezákonností, k nimž při vyřizování věcí určitého druhu může docházet, nýbrž zcela jasně individualizovaným, a tedy od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností jednoznačně odlišitelným popisem. Konkretizace faktů dostatečně substancovanými žalobními body je důležitá nejen z hlediska soudu, tj. pro stanovení programu sporu a vytýčení mezí, v nichž se soud může v souladu s dispoziční zásadou pohybovat, ale má význam i pro žalovaného. Stěžejní procesní zásadou je rovnost účastníků před soudem vyjadřovaná někdy jako rovnost zbraní. Každá procesní strana by měla mít přiměřenou možnost uplatnit své argumenty za podmínek, které ji citelně neznevýhodňují v porovnání s protistranou. Provedením této zásady je potom též požadavek náležité substanciace přednesů stran: jediné tím, že strana svůj přednes dostatečně konkretizuje, umožní druhé straně k tomuto přednesu učinit vyjádření. Pokud je tvrzení jedné procesní strany jen povšechné a nekonkrétní, neví druhá strana, k čemu se má vlastně vyjádřit; tím se přirozeně snižuje i její možnost náležité procesní obrany. [...] Pokud žalobce odkazuje na okolnosti, jež jsou popsány či jinak zachyceny ve správním či soudním spise, nemůže se jednat o pouhý obecný, typový odkaz na spis či jeho část, nýbrž o odkaz na konkrétní skutkové děje či okolnosti ve spisu zachycené, a to tak, aby byly zřetelně odlišitelné

od jiných skutkových dějů či okolností obdobné povahy a aby bylo patrné, jaké aspekty těchto dějů či okolností považuje žalobce za základ jím tvrzené nezákonnosti.“ Rozšířený senát tyto závěry doplnil tak, že je-li žalobní bod způsobilý projednání, soud jej posoudí v té míře obecnosti, v níž byl formulován. Míra podrobnosti žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej.

12. Žaloba je přitom na mnoha místech velice obecná a žalobkyně v ní neoznačila konkrétní důkazní prostředky k prokázání svých tvrzení; toliko odkázala na správní spis, a to pouze na jednom místě. Uvádí například, že žalovaná dovozuje skutkový stav z úředních záznamů, přičemž úřední záznam není důkazem, a dodává, že na to žalobkyně již upozorňovala i odkazem na judikaturu. Není však zřejmé, jaké úřední záznamy má na mysli, ani kdy na co žalovanou upozorňovala. Pouze pokud jde o body 14, 18 a 23 žaloby, dalo by se hovořit o konkrétnějších tvrzeních, avšak i takovýmto způsobem předestřené žalobní body jsou pouhými kusými tvrzeními nepodpořenými souvislostmi a relevantními důkazy, a působí tak neuceleně. Žalobní body tak, jak jsou formulované, jsou v zásadě ještě projednatelné, ale míře jejich obecnosti bude odpovídat také jejich posouzení.
13. Žalobkyně byla shledána vinnou ze spáchání přestupků, kterých se dopustila tím, že jako prodávající ve smyslu § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve svém e-shopu minimálně v době kontroly 23. 9. 2021:
 - a) v rozporu s § 1811 odst. 2 písm. f) zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (dále jen „o. z.“), ve znění účinném do 5. 1. 2023, neinformovala spotřebitele řádně o jejich právech vznikajících z vadného plnění, o právech ze záruky a dalších podmínkách pro uplatňování těchto práv ve smyslu § 1914 a násl. o. z., přičemž v bodu 7. *Odpovědnost za vady, záruka* obchodních podmínek z 1. 4. 2019 sice některé informace vztahující se k právům vznikajícím z vadného plnění uvedla, avšak s odkazem na příslušná ustanovení zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, jenž pozbyl účinnosti již 31. 12. 2013, a navíc se informace týkaly práv vznikajících z vadného plnění u smluv uzavíraných ve vztahu k nákupu zboží, ačkoliv žalobkyně poskytuje pouze služby související se zážitkovými jízdami sportovními vozidly na okruzích nebo na veřejných komunikacích; žalobkyně zároveň neinformovala spotřebitele o znění § 1914 odst. 1, 2, § 1916 odst. 1 písm. a), c), § 1921 odst. 1, § 1923 a § 1924 o. z.,
tedy ve smyslu § 13 zákona o ochraně spotřebitele řádně neinformovala spotřebitele o rozsahu, podmínkách a způsobu uplatnění práv z vadného plnění, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 24 odst. 7 písm. l) tohoto zákona;
 - b) v rozporu s § 1820 odst. 1 písm. f) až h) o. z. neinformovala spotřebitele řádně o jejich právu na odstoupení od smlouvy, podmínkách, lhůtě a postupech pro uplatnění tohoto práva (vč. poskytnutí formuláře pro odstoupení od smlouvy) ve smyslu § 1829 a násl. o. z.; v části 5. *Odstoupení od kupní smlouvy* obchodních podmínek z 1. 4. 2019 sice některé informace vztahující se k odstoupení od kupní smlouvy uvedla, avšak rovněž s odkazem na ustanovení již neúčinného občanského zákoníku a ve vztahu k nákupu zboží,
tedy porušila zákaz používání nekalých obchodních praktik, kterými se rozumí mimo jiné klamavé opomenutí uvést v případě nabídky ke koupi informace o spotřebitelově právu na odstoupení od smlouvy, které může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil, a to podle § 4 odst. 1, 3 a 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s § 5a odst. 1, odst. 3 písm. e) tohoto zákona, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle § 24 odst. 1 písm. a) tohoto zákona;

- c) v rozporu s § 1820 odst. 1 písm. j) o. z. neinformovala spotřebitele žádným způsobem o platformě pro řešení sporů on-line a o možnosti jejího využití při řešení jejich sporů (na internetové adrese <https://ec.europa.eu>) podle čl. 14 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 z 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line),

tedy neposkytla spotřebiteli informace podle § 14 zákona o ochraně spotřebitele nebo podle čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013, čímž naplnila skutkovou podstatu přestupku podle ustanovení **§ 24 odst. 7 písm. m)** zákona o ochraně spotřebitele.

14. Jádrem sporu tkví zejména v tom, jaké bylo znění obchodních podmínek zveřejněné k datu kontroly (23. 9. 2021) na žalobkyniných internetových stránkách. Žalobkyně v tomto ohledu nepovažuje skutkový stav za řádně zjištěný. Nutno dodat, že žalobkyně nebrojí proti závěru správních orgánů, že ve znění, v jakém obchodní podmínky byly z jejich strany zjištěny, odporovaly povinnostem žalobkyně dle zákona o ochraně spotřebitele.
15. Inspektorát provedl 19. 5. 2021 v souvislosti s výkonem kontroly plnění povinností vyplývajících žalobkyni ze zákona o ochraně spotřebitele načtení a následnou zálohu uživatelského profilu žalobkyně na slevovém portálu www.slevomat.cz a na webových stránkách www.showdrive.cz. O zjištěných skutečnostech byl pracovníky Inspektorátu, Mgr. M. A. a Mgr. J. D., vyhotoven 19. 5. 2021 záznam o úkonech před kontrolou. Totožné osoby posléze vyhotovily 5. 10. 2021 oznámení o zahájení kontroly. Dne 31. 12. 2021 pak sepsaly protokol o kontrole, v němž popsaly, že kromě šetření 19. 5. 2021 provedly další šetření na webových stránkách žalobkyně, a to 23. 9. 2021, konkrétně provedly načtení a následnou zálohu webových stránek www.showdrive.cz na externí záložní zdroj Inspektorátu. Soud ověřil, že přílohou protokolu o kontrole je mimo jiné příloha č. 4 *Obchodní podmínky*. Z této přílohy vyplývá, že obchodní podmínky byly „vyfoceny“ ve znění plně korespondujícím se skutky popsány správními orgány, kterými se žalobkyně dopustila tří dotčených přestupků. Tedy obchodní podmínky odkazovaly na znění v té době neúčinného občanského zákoníku a neobsahovaly relevantní poučení o právech a povinnostech spotřebitele vyplývajících z o. z. Rovněž v nich absentovalo poučení o možnosti řešit spory on-line. Soud opakuje, že není sporné, že znění takto zjištěných podmínek odporuje zákonu o ochraně spotřebitele. Je přitom zřejmé, že takto zachycené obchodní podmínky byly ofoceny z webových stránek žalobkyně otevřených v prohlížeči Mozilla Firefox a zachycují rovněž spodní lištu systému Windows, v jejímž pravém dolním rohu je zaznamenán čas a datum pořízení; u všech screenshotů obchodních podmínek se jednalo o datum pořízení 23. 9. 2021.
16. Dne 18. 4. 2023 Inspektorát při ústním jednání za přítomnosti žalobkynina zástupce vyslechl mimo jiné svědka Mgr. J. D. Svědek vypověděl, že společně s kolegou Mgr. A. prováděl u žalobkyně kontrolu přes internetové rozhraní. Sám měl na starosti technickou stránku, tedy zálohy internetových stránek na pevný disk na vyhrazeném pracovišti Inspektorátu, přičemž dodal, že záznamy kontroly jsou na pevném disku k dispozici dodnes. Mgr. A. měl dle výpovědi na starosti spíše administrativní a právní stránku kontroly, tedy sepisoval úřední a další záznamy a také protokol o kontrole včetně tisknutí příloh; svědek měl stahovat a zálohovat vybrané části webových stránek žalobkyně www.washsalon.cz. K samotnému zálohování vypověděl, že pomocí *screen recordu* (program nahrávání dění na obrazovce) nahrával webové stránky do video formátu a později z videa pořídil snímky

obrazovky, které převedl do formátu PDF. Tyto soubory byly posléze vytištěny a přiloženy k úředním záznamům, které vyhotovoval Mgr. A. V elektronickém formátu byly snímky rovněž vloženy do interního systému Inspektorátu. Svědek dodal, že žádné úpravy videozáznamu neprováděl a k žádným neoprávněným úpravám ani zfalšování záznamů či fotografií nedošlo. Soud považuje výpověď za věrohodnou a nemá důvodu ji jakkoliv zpochybňovat.

17. Při ústním jednání konaném 29. 6. 2023 byl do spisu vložen DVD disk se záznamem zálohy webových stránek žalobkyně, který Inspektorátu předložil Mgr. J. D. Soud náhledem na DVD disk zjistil, že obsahuje mimo jiné video soubor a několik snímků obrazovky ve formátu PNG, přičemž všechny tyto snímky obsahují printscreen webových stránek žalobkyně www.washsalon.cz včetně obchodních podmínek ve znění, které byly vytištěny do spisu a tvoří přílohu protokolu o kontrole, a to včetně dolní lišty obsahující datum pořízení snímků 23. 9. 2021. Videosoubor pak obsahuje video nahrávku webových stránek žalobkyně s dolní lištou, která rovněž obsahuje datum 23. 9. 2021. Soud zdůrazňuje, že snímky obrazovky na DVD nosiči mají ve „Vlastnostech“ uvedeno, že byly vytvořeny i naposledy změněny 23. 9. 2021. Totožné snímky jsou pak rovněž obsaženy na DVD disku ve formátu PDF, přičemž tento soubor rovněž dostal poslední změny 23. 9. 2021 a téhož dne byl i vytvořen. Totéž platí i o videu, které se rovněž nachází na DVD nosiči, z něhož Mgr. D. dle svých slov později snímky a PDF soubor vytvořil.
18. Soud souhlasí se správními orgány, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně. Žalobkyně učinila sporným, jaké obchodní podmínky zveřejnila k 23. 9. 2021 na svých webových stránkách. Správní orgán však provedl videonahrávku webových stránek a posléze zálohy snímků webových stránek pořízených tohoto dne, které jsou uloženy na DVD disku, a nic nenasvědčuje tomu, že s daty v nich zachycenými nebo s metadaty dotčených souborů bylo jakkoli manipulováno. Rovněž svědek Mgr. D. věrohodně popsal, jakým způsobem prováděl nahrávání a zálohování webu žalobkyně, a ani k těmto okolnostem nebylo třeba doplňovat skutková zjištění o další důkazy. Ani žalobkyně nepřišla s žádným relevantním tvrzením nebo dokonce důkazem o údajné manipulaci s důkazními prostředky, a její obecné prohlášení v tomto smyslu je toliko nepodloženou spekulací. Za těchto okolností neměl správní orgán žádný důvod nechávat zpracovat znalecký posudek z oboru kybernetiky. I výslech Mgr. A. by byl nadbytečný: tato osoba pouze tiskla přílohy úředních záznamů a měla na starosti právní stránku věci. Jeho případný výslech by mohl být vzat v úvahu například za situace, v níž by snímky tvořící přílohu protokolu o kontrole a snímky zachycené na DVD disku nebyly totožné a panovaly by zde pochybnosti o věrohodnosti zjištěných webových stránek. K tomu však nedošlo, neboť snímky byly totožné a je zřejmé, že Mgr. A. snímky, které věrohodně zachytil pomocí videozáznamu Mgr. D., toliko vytiskl do spisu a sepsal protokol o kontrole. Pokud žalobkyně uváděla, že Mgr. D. si při výpovědi v červnu 2023 sám nevzpomněl na konkrétní datum uskutečnění kontroly, soud si neumí představit, že by si na konkrétní datum kontroly po více než dvou letech vzpomněl Mgr. A. Stran věrohodnosti záznamů webových stránek žalobkyně tak správní orgány skutkový stav zjistily dostatečně, a nebylo třeba provést jiné další důkazy. Důkazní potenciál nemá ani ohledání webových stránek žalobkyně, neboť takový důkaz by nebyl s to prokázat, jaké znění obchodních podmínek měla žalobkyně vyvěšené k 23. 9. 2021. Žalobkyně rovněž navrhovala provést důkaz obchodními podmínkami účinnými od 1. 4. 2019, které dle jejích tvrzení byly k 23. 9. 2021 zveřejněny na webových stránkách. Stejně však bylo prokázáno, že takové obchodní podmínky byly skutečně zveřejněny v konkrétní den na webu žalobkyně, a to bez ohledu, k jakému dni měly být účinné. Z těchto obchodních podmínek

předložených žalobkyní cca dva roky po kontrole však nikterak nevyplývá, že byly k 23. 9. 2021 zveřejněny, jak ostatně uzavřela i žalovaná, neboť z nich je naopak zřejmé, že byly „odněkud“ staženy až k 1. 8. 2023.

19. Odmítnutí výše zmíněných důkazních návrhů oba správní orgány dostatečně vysvětlily. Inspektorát na str. 6 svého rozhodnutí uvedl, že skutkový stav již byl zjištěn dostatečně a výsledky Mgr. A. by na závěrech správního orgánu ničeho nezměnil a ani by nic nového či důležitého nepřinesl. Rovněž vyložil, že ohledání webových stránek by bylo nadbytečné, neboť webové stránky jsou k 23. 9. 2021 založeny ve spisu včetně DVD disku a svědek Mgr. D. zevrubně vysvětlil postup, jak kontrola u žalobkyně proběhla a jak byla provedena záloha znění webu. Inspektorát přitom uvedl, že nemá důvodu pochybovat o jakékoliv manipulaci s daty snímků. Z totožných důvodů pak byl odmítnut pro nadbytečnost znalecký posudek z oboru kybernetika. Rovněž pak žalovaná na str. 6 a 7 napadeného rozhodnutí dostatečně vyložila, z jakých důvodů jsou žalobkyní navržené důkazy nadbytečné, případně nerelevantní. Uvedla, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, neboť stav webových stránek k 23. 9. 2021 je zjevný z *printscreenů*, DVD disku i výsledku Mgr. J. D., přičemž nic nenásvědčuje jakékoliv manipulaci s daty a časy provedené zálohy. Dodala, že nové ohledání internetových stránek by nebylo relevantní, jelikož je posuzován jejich stav k 23. 9. 2021. Žalobkyně měla možnost se všemi provedenými důkazy se seznámit a provádění jakýchkoliv dalších důkazů k prokázání věrohodnosti (zejm. znalecký posudek) by bylo nadbytečné. Stejně tak by dle žalované nemohl Mgr. A. uvést jiné skutečnosti, než zaznamenal ve svých protokolech.
20. Obchodní podmínky předložené žalobkyní, které žalovaná jako důkaz provedla, pak správně neshledala za relevantní, neboť byly doloženy až téměř dva roky po provedené kontrole a nevyplývá z nich, že by byly zveřejněny na webových stránkách žalobkyně k 23. 9. 2021.
21. Soud se s popsáním hodnocením ztotožňuje, neboť skutkový stav byl zjištěn a prokázán dostatečně a další důkazy by byly vskutku nadbytečné. Žalobkynino tvrzení, že správní orgány nevysvětlily, proč odmítly některé důkazy provést, případně že některé důkazy nesprávně vyhodnotily jako nerelevantní, se tak nezakládá na pravdě. Obecně sice platí, že nelze předjímat, co který svědek vypoví, nicméně výpověď Mgr. A. by v tomto případě byla nadbytečná: skutkový stav byl zjištěn nad jakoukoli rozumnou pochybnost a Mgr. A. navíc neměl na starosti technickou stránku věci.
22. K žalobkynině připomínce, že Inspektorát byl zastoupen podjatou úřední osobou, soudu s ohledem na obecnost této námitky nezbyvá než uvést, že námitku podjatosti žalobkyně vznesla již ve správním řízení, přičemž Inspektorát vydal 4. 10. 2022 usnesení, kterým o námitce rozhodl tak, že úřední osoby Mgr. P. T., MBA a Mgr. M. M. nejsou vyloučeny z projednávání a rozhodování věci. Po žalobkyní podaném odvolání žalovaná usnesení ze 4. 10. 2022 rozhodnutím z 16. 1. 2023 potvrdila. Žalobkyně se závěry rozhodnutí z 16. 1. 2023 nikterak nepolemizuje, a soud proto ve stručnosti shrnuje, že se s nimi ztotožňuje.
23. Žalobkyně rovněž uvedla, že žalovaná dovozuje skutkový stav z úředních záznamů, přičemž úřední záznam není důkazem, na což již upozorňovala i s odkazem na judikaturu. Soud uvádí, že tato námitka je obecná, resp. je vytržena z kontextu argumentace, kterou žalobkyně použila v průběhu správního řízení. Soud se tak může pouze domnívat, jaké úřední záznamy má žalobkyně na mysli. V odvolání žalobkyně namítla, že protokol o kontrole není důkazem a má charakter pouze úředního záznamu, přičemž na obsahu tohoto

protokolu se žalobkyně nikterak nepodílela. Pokud tedy žalobkyně za úřední záznam označuje protokol o kontrole, soud poukazuje na § 81 zákona č. 250/2016 Sb. o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „**přestupkový zákon**“), podle nějž „*v řízení navazujícím na výkon kontroly mohou být skutečnosti zjištěné při kontrole jediným podkladem rozhodnutí o přestupku.*“ Soud rovněž zjistil, že protokol o kontrole z 31. 12. 2021 obsahuje náležitosti dle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), včetně poučení o možnosti podat proti kontrolním zjištěním námitky ve lhůtě 15 dnů ode doručení protokolu k Inspektorátu. Protokol o kontrole byl žalobkyni doručen 4. 2. 2022 spolu s oznámením o provedené kontrole z 28. 1. 2022. Soud tak nevidí důvodu, proč by z tohoto dokumentu Inspektorát nemohl vycházet a proč by o něho jako o podklad nemohl opřít své rozhodnutí. Soudu se navíc jeví jako zarážející, že žalobkyně proti tomuto protokolu o kontrole brojí, ale přitom proti němu nepodala námitky. Její následnou polemiku s důkazy (přílohami) uvedenými v protokolu o kontrole přitom správní orgány náležitě vyvrátily ve svých rozhodnutích, jak je uvedeno shora.

24. Soud rovněž nesouhlasí s námitkou, že by porušením žalobkyniných povinností nemohlo dojít k ohrožení práv spotřebitelů, neboť neeviduje žádné stížnosti na chybné znění obchodních podmínek. Již Inspektorát totiž ve svém rozhodnutí přesvědčivě vyložil, že žalobkyně v této souvislosti přehlíží okolnost, že ve všech vytýkaných případech se jedná o přestupky ohrožovací a nikoli poruchové, tedy k naplnění jejich skutkové podstaty není vyžadován vznik škody, ani jiné újmy, ani okolnosti, zda si spotřebitel stěžoval, či nikoliv. Sankce je vyměřena za porušení informačních povinností, nikoli za jejich realizaci vůči spotřebiteli, neboť absence požadovaných informací mohla postihnout blíže neurčený okruh spotřebitelů. Inspektorát přitom shledal v souvislosti s naplněním skutkových podstat přestupků jak splnění formálních, tak i materiálních znaků uvedených přestupků. Pokud jde o následky těchto přestupků, ty shodně spočívají ve snížené informovanosti spotřebitelů, přičemž v krajním případě by vytýkaná jednání mohla vést k tomu, že by spotřebitelé nevyužili svých práv vůbec nebo ne v takovém rozsahu, jak jim platná a účinná právní úprava umožňuje, což nepochybně představuje společenskou škodlivost vytýkaných jednání, resp. materiální znak přestupků. Soud k takovému hodnocení nemá žádné výtky a ztotožňuje se s ním; a žalobkyně neuvádí ničeho, co by mohlo tuto argumentaci zpochybnit.
25. K velice obecné žalobní námitce, že uložená pokuta zjevně neodpovídá údajnému porušení právních předpisů a je excesivní, soudu nezbyvá než obdobnou optikou uvést, že oba správní orgány pečlivě odůvodnily výši pokuty 60 000 Kč, kterou uložily při spodní hranici zákonného rozpětí až 5 000 000 Kč, přihlédly k povaze a závažnosti přestupku a přitěžujícím i polehčujícím okolnostem (srov. str. 8 a 9 rozhodnutí žalované a podrobné odůvodnění na str. 16 až 18 rozhodnutí Inspektorátu). Žalobkyně rovněž ani náznakem nerozvinula, z jakého důvodu je pokuta ve výši 60 000 Kč excesivní.
26. Podobného rázu je i námitka likvidačního charakteru pokuty. Soud zdůrazňuje, že žalobkyně v průběhu správního ani soudního řízení ani v nejmenším nedoložila své majetkové poměry, a to přesto, že k tomu byla Inspektorátem při ústním jednání konaném 18. 4. 2023 vyzvána.
27. Rozšířený senát NSS v usnesení č. j. 1 As 9/2008-133 z 20. 4. 2010 v návaznosti na rozhodnutí Ústavního soudu už ve vztahu k předešlé úpravě správního trestání konstatoval, že „*zákon o silniční dopravě, stejně jako řada jiných zákonů, stanoví kritéria pro určení výše pokuty taxativně a přitom osobní a majetkové poměry pachatele mezi nimi neuvádí. Z požadavků, které klade na správní trestání ústavní pořádek, ovšem přistupuje k těmto základním*

kritériím ještě korektiv pro určení celkové výše pokuty, a to právě v podobě zákazu jejího likvidačního charakteru. Ústavně konformní postup při ukládání pokuty za jiný správní delikt podle zákona o silniční dopravě (případně podle jiných zákonů s obdobnou právní úpravou) tedy nespočívá v tom, že bude výčet kritérií, který je dle dikce zákona zcela zjevně taxativní, vyložen jako demonstrativní, ale právě v tom, že bude vedle těchto zákonných taxativních kritérií pro výši pokuty zohledněn i zmíněný ústavněprávní korektiv. 27. Jak již tedy bylo řečeno, správní orgán musí v uvedeném rozsahu k osobním a majetkovým poměrům pachatele přihlídnout, aby se vyhnul uložení likvidační pokuty.“ Přestupkový zákon pojímá výčet kritérií pro stanovení druhu a výměry trestu demonstrativně (srov. příslovce „zejména“ v § 37), ale způsob zohledňování majetkových poměrů u právnických a podnikajících fyzických osob se nezměnil. Povinnost vzít toto kritérium v úvahu totiž přestupkový zákon stanoví pouze u fyzických osob; u právnických a podnikajících fyzických osob musí správní orgán namísto něj přihlídnout k povaze jejich činnosti.

28. NSS k výkladu této nové právní úpravy uvedl v rozsudku č. j. 1 As 373/2020-40 z 20. 5. 2021 (ke kasační stížnosti podnikající fyzické osoby; potvrzeno městským soudem): „[25] *Majetkové poměry stěžovatele jsou jednou z okolností významných pro určení individuální výše sankce, včetně požadavku na její nelikvidační výši. Samotné majetkové poměry pachatele bez dalšího automaticky nevedou k uložení nižšího trestu, vedou však k individualizaci uloženého trestu tak, aby uložený trest splnil své funkce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2021, č. j. 1 As 498/2020-29). K majetkovým poměrům přestupce tedy správní orgán přihlídně jako k jedné z okolností při určování druhu a výměry správního trestu, je-li to pro uložení zamýšlené sankce relevantní. Jedná se o případy brozícího likvidačního charakteru sankce, ať již vzhledem k její výši samotné, nebo na základě námitky přestupce. [...]* [26] *Správní orgány nejsou povinny hodnotit majetkové (a osobní) poměry pachatele vždy, přestože obecně hodnoceny být mohou a mají, je-li to důvodné. Je-li ukládána pokuta tak nízká, že z podstaty věci nemůže mít likvidační charakter (typicky v řádech stovek korun), nejsou správní orgány povinny majetkové poměry přestupce hodnotit. Pokuty ve výši, která likvidační charakter zásadně nepůsobí, ale v konkrétním případě jej mít mohou (v řádech desítek tisíc korun), vyžadují, aby se správní orgán majetkovými poměry pachatele zabýval, tím spíše, poukazuje-li na likvidační charakter pokuty sám pachatel. V případech pokut v řádech vyšších statisíců až milionů korun pak je potřeba, aby správní orgány vždy, tj. i bez námitky pachatele, zkoumaly jeho osobní a majetkové poměry.“* Shodný závěr, tedy že správní orgán je povinen zohlednit majetkové poměry právnické a podnikající fyzické osoby jen v té míře, aby pokuta nebyla likvidační (pokud ovšem konkrétní zákon nestanoví jinak), byl ve vztahu k nyní účinné právní úpravě potvrzen i dalšími rozhodnutími správních soudů, srov. rozsudky NSS č. j. 4 Ads 124/2020-42 z 11. 11. 2020, bod 22, č. j. 10 As 39/2021-41 z 21. 2. 2023, bod 23, nebo rozsudek zdejšího soudu č. j. 10 A 99/2019-57 z 3. 8. 2020, body 74 až 76.
29. Likvidační pokutou rozumí rozšířený senát v usnesení č. j. 1 As 9/2008-133 „*sankci, která je nepřiměřená osobním a majetkovým poměrům pachatele deliktu do té míry, že je způsobilá mu sama o sobě přivodit platební neschopnost či ho donutit ukončit podnikatelskou činnost, nebo se v důsledku takové pokuty může stát na dlouhou dobu v podstatě jediným smyslem jeho podnikatelské činnosti splácení této pokuty a zároveň je zde reálné riziko, že se pachatel, případně i jeho rodina (jde-li o podnikající fyzickou osobu) na základě této pokuty dostanou do existenčních potíží“* (bod 27). Zároveň rozšířený senát zdůraznil, že právě uvedené platí v prvé řadě pro ukládání pokut za jiné správní delikty podnikajícím fyzickým osobám a je zřejmé, že pojem osobní a majetkové poměry bude mít u právnických osob, jakožto subjektů konstruovaných na základě právní fikce, poněkud odlišný význam, než je tomu u fyzických osob (bod 33).

30. Jestliže je v konkrétním případě zjevné, že pokuta může mít likvidační účinky, správní orgán je povinen účastníka řízení k doložení jeho majetkových poměrů vyzvat. Rozšířený senát však vyložil, že bude záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační účinky tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost např. tím, že zbaví pro tento účel výše zmíněné orgány veřejné moci mlčenlivosti. (Bod 38 usnesení rozšířeného senátu.)
31. K posuzování dopadů pokuty do pachatelových majetkových poměrů považuje soud za vhodné poukázat také na rozsudek NSS č. j. 6 Ads 129/2011-126 z 4. 7. 2012, podle něž *„trest v podobě pokuty lze ukládat nejen těm subjektům, které mají k jejímu okamžitému uhrazení dostatečné, volné finanční prostředky. Nejvyšší správní soud tu připomíná, že správní trestání plní nejen funkci preventivní, ale rovněž i represivní, přičemž nelze ohlédnout od toho, že primárním významem trestání, sankcí a pokut je z povahy věci potrestání pachatele, který musí sankci ve své právní a majetkové sféře adekvátním způsobem pocítit [...].“* Nebo na rozsudek NSS č. j. 9 As 33/2012-40 z 23. 5. 2013: *„Ve vztahu k námitce likvidačního charakteru pokuty lze rovněž uvést, že stěžovatelka je právnickou osobou založenou za účelem podnikání [...]. Jako taková vstupovala do svého právního života s vědomím rizik a povinností, které s sebou podnikání nese. Stěžovatelka tyto povinnosti nerespektovala a dala tím vzniknout protiprávní situaci, k jejímuž odstranění je povinna na základě pravomocných rozhodnutí orgánů státní správy a správních soudů. Pokud by správní orgány rezignovaly na vymáhání pravomocně uložené povinnosti, která je pouhým následkem vlastní dlouhodobé protiprávní činnosti stěžovatelky, dovolily by jí vyhnout se odpovědnosti, která ji stíhá. Zároveň by tím ohrozily efektivní uplatňování práva a daly na vědomí, že v případech dostatečně rozsáhlé protiprávní činnosti je možné uniknout odpovídajícím následkům.“*
32. Lze shrnout, že s ohledem na výměru uložené pokuty 60 000 Kč jde o pokutu, která likvidační charakter zásadně právnické osobě nemůže způsobit, avšak v konkrétním případě to možné je. V takovém případě je ale pak na pachateli, který sám na likvidační charakter poukazuje, aby své majetkové poměry prokazující likvidační povahu pokuty doložil. Výše citovaný rozšířený senát v usnesení č. j. 1 As 9/2008-133 poukázal na důkazní břemeno účastníka řízení, pokud jde o prokázání jeho vlastních tvrzení. Soud konstatuje, že žalovaná při zvažování výše pokuty přihlédla k povaze a závažnosti posuzovaných přestupků, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k ostatním okolnostem, jak je popsáno výše v tomto rozsudku. Lze dodat, že ač žalobkyně namítala likvidační výši pokuty, své tvrzení správním orgánům (a ani soudu) nijak nedoložila. Za situace, ve které žalobkyně sice namítla likvidační charakter pokuty již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, ale tato námitka až doposud, včetně řízení před soudem, nezískala konkrétnější obrysy a žalobkyně za účelem jejího posouzení nedoložila vůbec ničeho, žalovaná nepochybila, pokud uzavřela, že výše pokuty likvidační není a upozornila na skutečnost, že Inspektorát bezúspěšně žalobkyni k doložení svým majetkových poměrů vyzval. Soud shodně uvádí, že při ústním jednání konaném 18. 4. 2023 byla žalobkyně výslovně vyzvána k předložení listin prokazujících, že uložená pokuta pro ni může mít případně likvidační charakter, zejm. listin vztahujících se ke zdaňovacímu období roku 2020, 2021 a 2022, konkrétně daňových priznání s přílohami, přehledů o měsíčních tržbách, dokladů o závazcích, výpisů z účtů, dokladů o výdajích, hlášení finanční správě, apod. Inspektorát dodal, že je ryze na žalobkyni, aby případný likvidační charakter prokázala. Neboť žalobkyně nepředložila přes tuto výzvu ničeho, správním orgánům nezbylo než optikou argumentace žalobkyně (tedy pouhého

konstatování o likvidační povaze pokuty) uvést, že pokuta likvidační není. Soud i zde připomíná, že břemeno tvrzení i důkazní stran prokazování majetkových poměrů tíží účastníka řízení; úroveň součinnosti účastníka řízení do značné míry ovlivňuje výslednou preciznost posouzení možné likvidační povahy pokuty ve vztahu k jeho poměrům (obdobně se vyjádřil NSS například v rozsudku č. j. 5 As 374/2020-35 z 18. 6. 2021, který byl aprobován usnesením Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 2264/21 z 26. 8. 2021, nebo v rozsudku č. j. 1 As 374/2020-42 z 27. 5. 2021, který rovněž aproboval Ústavní soud usnesením sp. zn. I. ÚS 2031/21 ze 14. 12. 2021).

33. Soud tedy s ohledem na shora uvedené uzavírá, že ve správním řízení (a ani v řízení soudním) nebylo možno dovodit, že by pro žalobkyni mohla být uložena pokuta likvidační, a jedná se tedy o její pouhé nepodložené tvrzení. Dle názoru soudu uložena pokuta ve výši 60 000 Kč odpovídá veškerým okolnostem případu při zachování jejího sankčního a preventivního účinku. Žalobkyně je navíc právnickou osobu provozující e-shop, na němž nabízí své služby, je tedy fungující společností, u níž bez konkrétních okolností (které však měla uvést ona) nelze presumovat, že taková výše pokuty může mít likvidační dopad.

4. Závěr a náklady řízení.

34. Správní orgány zjistily skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku. Na jeho základě dospěly ke správnému závěru, že žalobkyně měla k datu provádění kontroly 23. 9. 2021 na svých webových stránkách zveřejněny obchodní podmínky ve znění, které odporovalo jejím povinnostem dle zákona o ochraně spotřebitele. V řízení přitom nebyla zjištěna žádná indicie o tom, že by obsah webových stránek vtělený do správního spisu byl jakýmkoliv způsobem zfalšován. Oba správní orgány dostaly své povinnosti dostatečně odůvodnit svá rozhodnutí, a to mimo jiné co se týče odůvodnění odmítnutí některých důkazních návrhů, odůvodnění společenské škodlivosti spáchaných přestupků i výše uložené pokuty. Jelikož soud nepřisvědčil žádnému z žalobních bodů, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná měla ve věci úspěch, ale nevznikly jí žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto jí soud jejich náhradu nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. srpna 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu